

Petri György

„Ötvenfelé”

*Tekintve a szívem, a tudóm és a májam
állapotát, hatvanhárom (pluszminusz
két) évet gönnyolok, valószínűsítek magamnak.
Az utolsó három ezekből,
vagy nagyon gyötrelmes, vagy nagyon önfeledt lesz.*

Az áhított tökélyt elérni nem fogom.

*A kritériumaim szerint
elismerhető igazságnak
közelébe sem férközhetek.*

*Szépség, boldogság: ilyesmivel ifjan sem
kecsegtettem magam; illetve igen
(hogy még ilyen vénen is hazudok!):
erre ment rá, pazaroltatott el
az említett ötven év;
de azt tényleg nem gondoltam,
hogy közvetlenül
elérhetőek ezek a „-ságok”, „-ségek”,
most már
tudom: közvetve sem.*

*Véltem volt ifjúkori szertelenségnek
hinni, hogy ami
rögtön nem az, ami
soha nem is lesz azzá.*

Most már tudom, hogy igazam volt.

*De megváltozni mégse nem tudok.
Köponyeg előtti esőre várok
az időt-látott pásztorok szerinti
évszázados aszálynak közepette.*

*(Bár néha-néha esik,
vagy úgy is, hogy nem süt,
hol északi, hol délszaki szél fú,
májusban havazik,
novemberben rügyezik:
és mégis, mégis ezek a túlzások folyton!
A költőket be kéne tiltani.)*

*Higgadjunk vissza.
Mármint a múltba. Ha már így
szóba hoztam az ötven évet,
akkor ez illendő, sőt némileg elváratik.*

*Nos, hát tessék:
egy igen híg, mócsingokat is
csak módjával úsztató*

*badella-gulyást látok magam előtt,
amiben néhány fagyos,
szétfőzhetetlen, édeskés-üveges
burgonyahasáb bukdos le-föl:
szülők, tanári karok,
lányok, később: nők (még később: gyerekek,
következményként, súlyként;
terhükre csak az anyjuknak voltak;
ennyit a pontosság kedvéért).*

Igen. Ennyi volt.

Tudok főzni, szeretek még...

*– de már nem (igen) tudok,
valaha verset írni is tudtam.*

*Mindenesetre: mondták. Látásom romlik,
autót, országot vezetni már nem mernék,
egy alkonyati lépcsőn is óvatosan
botorkálok már, félek
minden meredélytől (20 centitől fölfelé),
és nem bírom a csípős ételeket.*

Ötven év. Olyan nagy számnak tűnik.

*(Pláne, hogy félszáznak mondanám,
vagy 0,05 évezrednyinek.)*

*Holott: hullong, mint a pernye,
avarégetés után,*

nyúlik-szakad, utálatos!, mint az ökörnyál.

Itt van. Itt van. Rám terpeszkedik, befon,

pedig valami telítettnek-szépnek

gondoltam ezt a kerekded számot,

*jóllehet tudhatnám: mindig tévedek,
ha megtagadom magam.*

*Ez csak egy szám a számegyenesen,
folytonosság, monotónia, megbízhatóság,
pozitív egész szám.*

A többi:

néma

ujjongás, jajgatás.